

[Viggo Starcke.]

konkurrere udadtil, og skulle den det, kan den det kun, hvis den gennem en høj toldbeskyttelse kan få en stor fortjeneste på hjemmemarkedet, så den kan sætte priserne ned i eksporten til det udenlandske marked. Men det er jo netop det, vi kalder dumping, når udlandet gør det. Ønsker man virkelig, at noget sådant skal ske?

Jeg vil gerne, tilsidst rette endnu et spørgsmål til den højtærede finansminister: Det, man tilsigter med dette lovforslag, er det noget finansielt, er det højere fiskale indtægter, eller er det den højere beskyttende virkning? Det må være et af to, for begge dele kan man ikke opnå på een gang. På dette vil jeg gerne have svar.

I den tale, jeg holdt her i tinget den 20. marts, fremsatte jeg ønsket om nedsættelse af en toldundersøgelseskommission, tidsbegrænset, hurtigt arbejdende, således at vi i løbet af f. eks. et par år kunne få klarlagt argumenterne for og imod, så man vidste, hvor man var henne. Og dertil svarede den højtærede statsminister hr. Erik Eriksen — jeg beder om tilladelse til et kort citat —

„Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Viggo Starcke, at jeg ganske deler hans ønske om en toldundersøgelseskommission, det har jeg ikke noget imod at give tilslutning til.“

Det vil altså sige blank tilslutning. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard stillede forslag om en dagsorden, hvori han netop krævede nedsættelse af denne toldkommission, som jeg havde foreslået, og henvisning af toldforslagene dertil, og det ærede medlem har gjort det samme i dag. Men fire dage efter den 20. marts desavouerede den højtærede finansminister sin egen regeringschef i en kronik i „Nationaltidende“, hvor han sagde: „Det er denne samtidighed, der gør, at det er forkert at nedsætte en kommission om toldspørgsmålet, før man rører ved satsene.“ Og i sin fremsættelsestale den 6. maj sagde finansministeren, at det, som en sådan kommission, der først skulle nedsættes efter at tolden var forhøjet, skulle gøre, var at „se nærmere på affilinen“.

Se, det er jo en fuldstændig desavouering af det, som den højtærede statsminister her i tinget har lovet ikke blot mig, men hele folketinget, og derfor vil jeg gerne have lov til, ligesom det ærede medlem hr. Bertel

Dahlgaard gjorde det, at foreslå, at dette lovforslag henvises til behandling i den kommission, som statsministeren har lovet os. For det, der sker her, det kan finansministeren da ikke bilde os ind er det, man forstår ved en teknisk revision. Det er jo hastværksarbejde, anonymt arbejde, og det ville da være fuldkommen akavet at nedsætte en kommission, efter at arbejdet er gjort; så er det meningsløst at diskutere det. Den højtærede finansminister ved jo også, at i Bruxelles arbejder der en studiegruppe netop med nomenklaturen og med undersøgelse af forudsætningerne for en europæisk toldunion. Denne studiegruppe har sendt os to konventioner, som endnu ikke er blevet ratificeret.

Efter den stilling, som partierne har taget her i tinget, socialdemokratiet, venstre tildels, retsforbundet, de radikale og kommunisterne forleden dag, og efter den stilling, landbruget gennem det ærede medlem hr. Pinstrup har taget, tror jeg, at den bedste løsning såvel for finansministeren som for regeringen vil være henvisning til en kommission.

Aksel Larsen: Dagen i dag ville være en drøj dag for folketinget, hvis det var sådan, at der forelå nogen som helst nødvendighed for, at folketinget som sådant var til stede og oven i købet lyttede intensivt til dagens politisk-økonomiske debat. En sådan nødvendighed foreligger imidlertid ikke, og jeg tror, alle vil give mig ret i, at debatten her er foregået i en underlig uvirkelig atmosfære, som harmonerer udmærket med den reelle fyldningsgrad i salen.

Indledningen til debatten om vore økonomiske forhold var jo ikke altfor god. Den bestod i en finansministeriel fremsættelsestale, hvori der blev givet en oversigt over den økonomiske situation og de økonomiske perspektiver, der tilsyneladende var fuld af lys, men endnu mere fuld af allehånde forbehold, så når man havde hørt den og — endnu værre — derefter havde læst og studeret den, var man mildest talt i vildrede med hensyn til, hvordan Danmarks økonomiske situation var og hvordan fremtiden ville arte sig. Efter en sådan indledning kan debatten her i tinget naturligvis ikke blive altfor spændende.

Det er endvidere sådan, at flertallet af